

Ayres terápiáról

Vannak olyan problémák, például a rossz látás, a rossz hallás, amelyek nyilvánvalóak. Mások, mint például a tanulási nehézség előjelei óvodáskorban, a tanulási nehézség iskoláskorban, a viselkedési zavarok – a figyelemzavar, a túlmozgás – az e mögött meghúzódó egyéb problémák, nem nyilvánvalóak.

A tanulási nehézség előjeleit, a tanulási nehézséget és a viselkedészavart a gyermeknél gyakran az agyon belül végbemenő érzékelések hasznos rendezésének tökéletlen volta okozza, ezt nevezzük a szakmában szenzoros integrációs zavarnak.

Mint tudjuk, érzékszerveink informálnak bennünket testünk fizikai állapotáról, a környezetünkről. A megszámlálhatatlan információt aztán az agy lokalizálja, szétválogatja, és rendezi.

Amikor az érzékelések jól rendezett módon folynak, akkor az agy fel tudja használni őket arra, hogy észleléseket, viselkedést és tanulást produkáljon ebből. Amikor az érzékelések folyása rendezetlen, akkor a gyermek élete olyan lehet, mint egy csúcsforgalmi dugó. A csúcsforgalmi dugó miatt van aztán az, hogy például nagyon okos gyermekek is ügyetlenek az óvodában, másként viselkednek, később nem tanulnak jól az iskolában, és állandó problémahelyzetbe hozzák magukat.

Ezek a gyermekek sok gondot jelentenek a szülőknek és a pedagógusoknak. Addig, amíg a probléma nem túl súlyos, a családok nem veszik észre, nem nagyon foglalkoznak vele. A jó szemű pedagógus azonban hamar felfedezi, hogy valami nem működik jól a gyermeknél és segítséget, pl. Ayres terápiát kínál számára.

A terápia megteremtőjéről Ayresről fontos annyit elmondani, hogy amerikai gyermekpszichológus. Úttörő gondolatának lényege, hogy a tanulási és magatartási zavarokat mutató gyermekeknél a tünetek hátterében álló alapvető idegrendszeri organizációs zavarokat kell gyógyítani. A terápiája a tüneti kezelést meghaladó oki terápiás próbálkozásnak tekinthető.

Ayres úgy gondolja, hogy az érzékeléses, vagyis szenzoros tapasztalatok legjobb szervezője maga a mozgás. Az olyan mozgás, amelyben a gyermek játékosan, kreatívan, örömtelien, kísérletezve tapasztalhatja meg önmagát, saját határait és a világot.

A terápia eszközei a mennyezetről lelógó háló, amelyben magzati helyzetben pöröghet, repülhet a gyermek. A sokféle hinta és billenő játékok olyan világot varázsolnak, amelyek ősidők óta természetes színhelyei voltak a gyermeki, az emberi létnek.

Ezek az eszközök legerőteljesebben a vesztibuláris, vagyis az egyensúlyérzékelő rendszert ingerlik. Az ingerlés következtében kapott élmények segítik a gyermeket abban, hogy alakítsa testképét, szervezze viselkedését és jótékony hatásánál fogva elősegítse az idegi érési folyamatokat.